

בתו של רב חסדא

1. בבלי מסכת קידושין דף כט עמוד ב

אמר רב חסדא: האי דעדיפנא מחבראי - דנסיבנא בשיתסר, ואי הוה נסיבנא בארביסר, הוה אמינא לשטן גירא בעיניך.

2. בבלי מסכת בבא בתרא דף קמא עמוד א

... דאמר רב חסדא: בת תחלה סימן יפה לבנים. ... אמר רב חסדא: ולדידי בנתן עדיפן לי מבני.

3. בבלי מסכת קידושין דף פא עמוד ב

רב אחא בר אבא¹ איקלע לבי רב חסדא חתניה, שקליה לבת ברתיא אותבוה בכנפיה.

אמר ליה: לא סבר לה מר דמקדשא? אמר ליה: עברת לך אדרב, דאמר רב יהודה אמר רב, ואיתימא רבי אלעזר: אסור לאדם שיקדש את בתו כשהיא קטנה, עד שתגדיל ותאמר בפלוני אני רוצה.

מר נמי עבר ליה אדשמואל, דאמר שמואל: אין משתמשים באשה!

אמר ליה: אנא כאידך דשמואל סבירא לי, דאמר שמואל: הכל לשם שמים.

4. בבלי מסכת עירובין דף סה עמוד א

אמרה ליה ברתיא דרב חסדא לרב חסדא: לא בעי מר מינן פורתא? - אמר לה: השתא אתו יומי דאריכי וקטיני, ונינום טובא.

5. בבלי מסכת בבא בתרא דף יב עמוד ב

כי הא דבת רב חסדא הוה יתבה בכנפיה דאבוה, הווי יתבי קמיה רבא ורמי בר חמא. אמר לה: מאן מינייהו בעית? אמרה ליה: תרוייהו, אמר רבא: ואנא בתרא.

6. בבלי מסכת ברכות דף מד עמוד א

כי אתא רבי יצחק, אמר: עיר אחת היתה בארץ ישראל וגופנית שמה, שהיו בה שמנים זוגות אחים כהנים נשואים לשמנים זוגות אחיות כהנות. ובדקו רבנן מסורא ועד נהרדעא, ולא אשכחו בר מבנתיה דרב חסדא דהווי נסיבן לרמי בר חמא ולמר עוקבא בר חמא, ואף על גב דאינהו הווי כהנתא - אינהו לא הווי כהני.

7. בבלי מסכת שבת דף קמ עמוד ב

אמר להו רב חסדא לבנתיה: תיהוי צניעתן באפי גברייכו, לא תיכלון נהמא באפי גברייכו, לא תיכלון ירקא בליליא, לא תיכלון תמרי בליליא, ולא תשתון שיכרא בליליא, ולא תיפנון היכא דמפני גברייכו. וכי קא קארי אבבא איניש לא תימרון מנו אלא מני. נקיט מרגניתא בחדא ידיה, וכורא בחדא ידיה. מרגניתא - אחוי להו, וכורא לא אחוי להו, עד דמיצטערן, והדר אחוי להו.

8. בבלי מסכת יבמות דף לד עמוד ב

אמר ליה רבא לבת רב חסדא: קא מרגני רבנן אבתריך! אמרה ליה: אנא דעתאי עלך הואי.

רש"י

אבתריך - ששהית עשר שנים אחר בעליך הראשון ורמי בר חמא הוה.

תוספות

דעתאי עלך הואי - אמר רבינו תם משום ההיא עובדא דפ"ק דב"ב (דף יב:) דאמרה בת רב חסדא תרווייהו קבעינא והיתה מצפה שתתקיים נבואתה לפי שהיה לרבא אשה אחרת איחרה לינשא לו ואפ"ה היתה מצפה לו.

¹ כת"י: רב חנא בר רב; ר"ן על הרי"ף: רב חנן בר אבא

9. בבלי מסכת ברכות דף סב עמוד א

רבא, מקמי דהוי רישא - מקרקשא ליה בת רב חסדא אמגוזא בלקנא, בתר דמלך - עבדא ליה כוותא, ומנחא ליה ידא ארישיה.

10. בבלי מסכת כתובות דף לט עמוד א

מתני'. המפתה נותן שלשה דברים, והאונס - ארבעה; המפתה נותן בושת ופגם וקנס, מוסיף עליו אונס שנותן את הצער.

אמר אביי, אמרה לי אם: כמיא חמימי על רישיה דקרחא. רבא אמר, אמרה לי בת רב חסדא: כי ריבדא דכוסילתא. רב פפא אמר, אמרה לי בת אבא סוראה: כי נהמא אקושא בחינכי.

11. בבלי מסכת כתובות דף פה עמוד א

ההיא איתתא דאיחייבא שבועה בי דינא דרבא, אמרה ליה בת רב חסדא: ידענא בה דחשודה אשבועה, אפכה רבא לשבועה אשכנגדה.

זימנין הוו יתבי קמיה רב פפא ורב אדא בר מתנא, אייתו ההוא שטרא גביה,

א"ל רב פפא: ידענא ביה דשטרא פריעא הוא, א"ל: איכא איניש אחרינא בהדי' דמר? א"ל: לא,

א"ל: אף על גב דאיכא מר, עד אחד לאו כלום הוא.

א"ל רב אדא בר מתנא: ולא יהא רב פפא כבת רב חסדא? בת רב חסדא קים לי בגווה, מר לא קים לי בגווה

12. קהלת פרק יב פסוק יד

כי את כל מעשה האלהים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע: מאי על כל נעלם?

בבלי חגיגה ה"ע"א

מאי אם טוב ואם רע?

אמרי דבי רבי ינאי: זה הנותן צדקה לעני בפרהסיא. כי הא דרבי ינאי חזייה לההוא גברא דקא יהיב זוזא לעני בפרהסיא, אמר ליה: מוטב דלא יהבת ליה מהשתא דיהבת ליה וכספתיה.

דבי רבי שילא אמרי: זה הנותן צדקה לאשה בסתר, דקא מייתי לה לידי חשדא.

רבא אמר: זה המשגר לאשתו בשר שאינו מחותר בערבי שבתות.

- והא רבא משגר! - שאני בת רב חסדא דקים ליה בגווה דבקיאה.

13. מסכת כתובות דף סה עמוד א

חומא דביתהו דאביי אתאי לקמיה דרבא, אמרה ליה: פסוק לי מזוני, פסק לה. פסוק לי חמרא, א"ל: ידענא ביה בנחמני דלא הוה שתי חמרא, אמרה ליה: חיי דמר, דהוי משקי ליה בשופרזי כי האי. בהדי דקא מחויא ליה איגלי דרעא, נפל נהורא בבי דינא. קם רבא על לביתה, תבעה לבת רב חסדא. אמרה ליה בת רב חסדא: מאן הוי האידינא בבי דינא? אמר לה: חומא דביתהו דאביי. נפקא אבתרה, מחתא לה בקולפי דשידא עד דאפקה לה מכולי מחוזא, אמרה לה: קטלת ליך תלתא, ואתת למיקטל אחרינא?

14. מסכת שבת דף קכט עמוד א

אמר רב יהודה אמר שמואל: לחיה שלשים יום. למאי הלכתא? אמרי נהרדעי: לטבילה. אמר רבא: לא אמרן אלא שאין בעלה עמה, אבל בעלה עמה - בעלה מחממה. כי הא דברתיה דרב חסדא טבלה בגו תלתין יומין שלא בפני בעלה ואצטניאת, ואמטוי לערסה בתריה דרבא לפומבדיתא.